

O Z N A N I L A

Župnija ŠENTJANŽ in
Sv. PETER na Kronski gori
od 30. marec – 7. april 2013

Vstajenska vigilija v Šentjanžu ob 20.00 uri: + Marija ARAUŠ – Marjan

VELIKA NOČ - 31.3.2013:

Sv. Peter na Kr.gori ob 6.00 s procesijo in godbo:

+ VIKTOR IN MIKA VRHOVNIK – Marjan

Šentjanž ob 8.00 s procesijo: + LEVOVNIK VIKTOR - Marjan

Velikonočni ponedeljek – EMAVS

Sv. Ožbalt ob 9.30: + + IVANA NAVODNIK /sosedi Navodnikovi/ - Marjan

Sv. Jedrt ob 11.00: + + KOCIJAN – Marjan

Torek v velik. osmini:

Sv. Ema ob 17.00: + BLIMEN AMALIJA – obl.

Sobota v velikon.osmini

Šentjanž ob 18.00: + STARŠI GROBELNIK, + JERNEJ, + IVANA,+ FRANC – obl. – R - Marjan

BELA NEDELJA - 7.4.2013:

Šentjanž ob 8.00: + DANILO TRETJAK –obl. - Franček

Sv. Peter na Kr.gori ob 9.30: + FRANC SVETINA - Igor

Listajte in prebirajte www.jagnje.si,

Vzamite tudi Napovednik za 2013 – prostovoljni prispevek 2 €.

V tednu po veliki noči NI VEROUKA.

»Peter in oni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu.« (Jn, 20,3)

Aleluja, vstal je! Jezus živi! To je dogodek nad vsemi dogodki. Peter in Janez sta po poročanju Marije Magdalene tekla h grobu, da bi se prepričala o njenih besedah. Za Janeza je bilo dovolj, da je videl prazen grob, in je veroval.

Kaj pa mi? Nam je to dovolj? Prav je, da na veliko noč naša vera dobi novo globino, naše življenje nov zagon in upanje. Brez vstajenja bi bilo vse prazno. Zdaj imamo razlog za veselje!

Kristusovo vstajenje naj daje smisel tudi našemu zemeljskemu življenju.

"NI GA TUKAJ, KATJI VSTAL JE, KAKOR JE REKEL!" (Mt 28,5).

Ob božiču smo se veselili rojstva našega Odrešenika, ob jaslicah podoživljali veselje in stisko svete nazareške družine, in se znova zavedli kako velika dobrina je urejena in srečna družina, in koliko veselja prinese v družino vsako novo rojstvo otroka.

Velika noč pa je praznik še večjega veselja, saj se spominjamo, da nas je Kristus s svojim trpljenjem, smrtjo na križu in vstajenjem odrešil. Odprl nam je vrata do večne sreče. Z njegovim vstajenjem je bila premagana smrt in je zmagalo življenje. Obredi svetega tridnevja in velikonočni blagoslovi jedil nas še posebej spominjajo na vse to.

Gospodovo vstajenje je ključ za razlago vsega njegovega življenja in temelj naše vere. Sv. Pavel pravi, da bi bilo brez te zmage nad smrtjo zaman vse oznanjevanje, in naša vera bi bila prazna.

Razen tega se na Kristusovo vstajenje opira naše prihodnje vstajenje od mrtvih. Kajti Bog, ki je bogat v usmiljenju, nas je zaradi velike ljubezni, s katero nas je vzljubil, čeprav smo bili zaradi prestopkov mrtvi, skupaj s Kristusom oživil (...) in nas posadil v nebesa (prim. Ef 2, 4-6).

Velika noč je praznik našega odrešenja, zato je tudi praznik zahvale in veselja. Gospodovo vstajenje je osrednja resničnost katoliške vere, in kot takšna je bila oznanjevana že od začetkov krščanstva. Temelj njihovega oznanjevanja je bilo sporočilo, da Kristus živi. Enako po dvajsetih stoletjih tudi mi oznanjamo svetu: Kristus živi! To daje vsebino naši veri. V Njem najdemo vse, zunaj Njega pa naše življenje ostaja prazno.

KDO IN KAJ PRIČA O JEZUSOVEM VSTAJENJU

Najstarejše pisno pričevanje o Jezusovem vstajenju je pismo, ki ga je okrog 20 let po Kristusovi smrti sv. Pavel pisal Korinčanom: »Izročil sem vam predvsem to, kar sem sam prejel: Kristus je umrl za naše grehe, kakor je v Pismih. Pokopan je bil in tretji dan je bil obujen, kakor je v Pismih. Prikazal se je Kefu, nato dvanajsterim. Potem se je prikazal več kot petsto bratom hkrati. Od teh je še zdaj večina živih, nekateri pa so zaspali« (1 Kor 15,3–6).

Pavel je to zapisal na podlagi svojega osebnega srečanja z vstalim Gospodom. Kot dokaz resničnosti je prazen grob; najbolj pa se je vera v Jezusovo vstajenje utrdila ob množici srečanj z Vstalim vse do njegovega vnebohoda.

Jezus na križu čuti vso težo zla, ki ga premaga z močjo Božje ljubezni, ga premaga s svojim vstajenjem. To je dobro, ki ga je Jezus vsem nam storil na prestolu križa. Kristusov križ objet z ljubeznijo ne vodi v žalost, temveč v veselje, v veselje, da smo zveličani, ter da storimo vsaj malo od tega, kar je On storil na dan svoje smrti. (Papež Frančišek)